

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. października 1904.

Treść: (№ 117 i 118.) 117. Rozporządzenie, normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami. — 118. Rozporządzenie, dotyczące uprzywilejowanego pod względem cłowym poboru naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

117.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 13. października 1904,

normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami.

Na zasadzie cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. września 1904, Dz. u. p. Nr. 110, którym upoważniono rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami, zarządza się, w porozumieniu z król. węgierskim rządem, co następuje:

I.

Postanowienia traktatu handlowego i żeglugi z Włochami z dnia 6. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 17 z r. 1892 wraz z artykułem dodatkowym, kartelem celnym, protokołem końcowym i innemi należącemi do nich załączkami pozostają — z wyjątkiem uchylonego postanowienia o winie, zawartego w protokole końcowym pod III, punkt 5 — i nadal w mocy.

II.

Stopy cłowe następujących pozycji ogólnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, stosowane dotąd w traktatowym obrocie, zmienia się względnie uzupełnia w następujący sposób:

Nr. 14 a. Migdały, suche, w łubkach lub bez nich . . . . . wolne.
Z Nru. 30. Orzechy laskowe, dojrzałe, suche, 100 kg . . . . . 1 zł. w złocie.

Nr. 72. Oliwa, czysta, w beczkach, wężach lub pęcherzach, 100 kg . . . . . 2 zł. w złocie.

Olej siarczany . . . . . wolny.

Nr. 77 a. Białe wina naturalne ze zbioru roku 1904 — w beczkach, do zaprawienia pod urzędowym nadzorem — sfermentowane do dwóch trzecich pierwotnej zawartości cukru, zawierające więcej aniżeli 11½ a nie więcej jak 15 objętościowych procentów alkoholu a 21 g lub więcej wolnego od cukru suchego ekstraktu na litr — dowożone z państw najwyżej uprzywilejowanych kolejną przez lądową granicę państwa w czasie pomiędzy 15ym października i 31ym grudnia 1904 z warunkiem odprawiania przez główne komory we Wiedniu i Budapeszcie aż do łącznej ilości 450.000 centnarów metrycznych brutto, 100 kg brutto . . . . . 6 zł. 50 ct. w złocie.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące wykonania przytoczonego wyżej przepisu wydane będą osobnem rozporządzeniem ministeryalnem.

Na ten sam okres czasu (od 15. października do 31. grudnia 1904) pozwala się na dowóz wina Marsala pod poprzednimi warunkami, w ilości 4000 centnarów metrycznych brutto, w beczkach, po niższej stopie 7 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

III.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. października 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Hartel wkr.

Giovanelli wkr.

Welsersheimb wkr.

Böhm wkr.

Call wkr.

Piętak wkr.

118.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 13. października 1904,

dotyczące uprzywilejowanego pod względem cłowym poboru naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

Na zasadzie zawartego w rozporządzeniu całego ministerstwa z dnia 13. października 1904, Dz. u. p. Nr. 117, postanowienia o cła od białych win naturalnych do zaprawiania w czasie od 15. października do 31. grudnia 1904, wydaje się w porozumieniu z król. węgierskim rządem następujące szczególne postanowienia wykonawcze:

§ 1.

Naturalne wina białe zbioru roku 1904 w ilości nie przekraczającej 450.000 q brutto, uprawnione do uprzywilejowanego postępowania cłowego a przeznaczone do zaprawiania pod nadzorem urzędowym i dowożone koleją przez lądową granicę państwa w czasie od 15. października do 31. grudnia 1904 muszą być wyrobione ze świeżych winogron drogą fermentacji wyskokowej, przyczem dozwolone jest, by wina te przeszły poprzednio proceder, potrzebny do wypróbowania ich smaku i czystości.

Inne wina, jak również moszcz, wina zaprawiane (naprzykład wino Wermul), moszcz zgęszczony, wina zagotowane etc. jakoteż wina, dowożone w innych zamknięciach niż beczki, wykluczone są od postępowania według stopy cłowej 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

Wina do zaprawiania, do których sztucznie dodano barwiki, glicerynę, alkohol, kwas winny, cukier itp. nie mają prawa do uprzywilejowanego postępowania cłowego.

§ 2.

Dla kontroli zachowania limitu 450.000 q mają wszystkie nadchodzące przesyłki odprawiać główne komory we Wiedniu lub w Budapeszcie.

Każdy z tych urzędów może z reguły odprawić z podanego limitu połowę, to jest 225.000 q brutto. W razie gdyby częściowy limit jednego z tych urzędów miał się wyczerpać, pozwala się na dalsze oclanie w tym urzędzie za równoczesnem

odpisaniem z wolnego jeszcze limitu drugiego urzędu. W ostatnim przypadku ma jednak przeglad i nadzór wykonywać ten urząd, w którym przesyłkę oclono.

Każdy z tych urzędów prowadzić ma dokładny skorowidz (konto win) zgłoszonych każdorazowo do zaprawiania względnie pobranych ilości wina i uwiadoczniać w nim każde rzeczywiste dokonane zaprawienie. Taksamo zapisywać należy ponownie przesyłki napowrót wywiezione lub oclone według autonomicznej stopy cłowej.

§ 3.

Wino do zaprawiania musi być dowożone bezpośrednio z kraju macierzystego, to znaczy, że nie wolno go składać w międzyczasie w innym kraju. Przesyłkom dowozowym towarzyszyć muszą te dokumenty przewozowe (listy przewozowe, konosamenty etc.), które są potrzebne do stwierdzenia powyższej okoliczności.

§ 4.

Wina, dla których żąda się uprzywilejowanego postępowania cłowego, należy natychmiast po nadejściu zgłosić w głównej komorze we Wiedniu względnie w Budapeszcie wyraźnie jako wina do zaprawiania, podając tak ciężar ich brutto jak i ilość litrów. Gdyby oclenie ich nie miało zaraz nastąpić, należy charakter ich jako wina do zaprawiania stwierdzić bezpośrednio przy złożeniu w urządzie cłowym a strony żądać mają wystawienia pozwolenia poboru, uprawniającego je do uprzywilejowanego postępowania cłowego w granicach limitu po dzień 31. grudnia 1904.

Aby jednak stronom dać zapewnienie, że do wiezione wina rzeczywiscie może być odprawione według cła uprzywilejowanego, mogą one zaraz po nadejściu wina do granicznej komory wnieść na jej ręce prośbę do głównej komory we Wiedniu względnie w Budapeszcie o wspomniane wyżej pozwolenie poboru. Na koszt strony mogą komory graniczne przysyłać te prośby wspomnianym głównym komorom także w drodze telegraficznej a te mogą je telegraficznie załatwić. Komory graniczne mają komunikować tego rodzaju prośby głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie wtedy dopiero, gdy się z towarzyszących świadectw rozbioru (obacz § 5, ustęp 3) przekonają, że rzeczywiscie ma się do czynienia z winem do zaprawiania, odpowiadającym traktatowym warunkom, alboważ gdy w myśl §u 5, ustęp 2 i §u 6 pobrano próbki i przesłano właściwej stacyi doświadczalnej, co na odnośnej prośbie winien urząd ze swej strony wyraźnie potwierdzić.

Przed nadejściem odnośnych odpowiedzi z urzędów cłowych we Wiedniu względnie w Budapeszcie można odprawiać przesyłki tylko na odpowiedzialność wysyłającego.

§ 5.

Przy oględzinach winien się urząd cłowy przede wszystkim tylko o tem przekonywać, czy wogóle ma do czynienia z białem winem.

Celem stwierdzenia ułożonych traktatem jakościowych właściwości wina, zgłoszonego do zaprawiania, należy z reguły przesłać próbki do c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej we Wiedniu względnie do król. węgierskiego rządowego instytutu chemicznego w Budapeszcie; zakłady te mają się przekonywać także i o tem, względnie po przekonaniu się potwierdzić także i tę okoliczność, że chodzi tu o wino ze zbioru roku 1904.

Przesyłek, którym towarzyszą należyte wystawione świadectwa rozbioru (dodatek) rządowych lub rządownie upoważnionych zakładów zagranicznych, nie trzeba — z wyjątkiem przypadków wątpliwych — poddawać ponownemu rozbiorowi a szczegóły w tych świadectwach zawarte są dla urzędów cłowych miarodajne.

Zakłady, upoważnione do wystawiania takich świadectw, oznaczają we wzajemnem porozumieniu odnośne rządy i podadzą je do wiadomości urzędów cłowych.

§ 6.

Z przesyłek, wchodzących bez świadectw rozbioru, należy pobrać dwie próbki przeciętne po 1 litrze. W tym celu pobiera się z każdej beczki ilość jej zawartości za odpowiadającą. Próbki te pobiera się z poszczególnych beczek po odpowiedniem wymieszaniu wina zapomocą lewara lub pipety, wlewa je następnie do zupełnie czystych, suchych flaszek, zakorkowuje szczelnie i zabezpiecza pieczęcią urzędu i strony oraz zaznacza na flaszcze kraj macierzysty i daty dokumentu cłowego.

Jedną z tych próbek przesłać należy do chemicznego zbadania, a to, jeżeli wino odprawia główna komora we Wiedniu c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej we Wiedniu, względnie, jeżeli je odprawia główna komora w Budapeszcie, do rządowego instytutu chemicznego w Budapeszcie. Drugą próbkę przechować ma komora przez sześć miesięcy.

W przypadku pobrania próbek w myśl §u 4, ustępu 2 już przez komorę graniczną, winny zakłady badania wywoły rozbiorów celem ewentualnego wystawienia pozwolenia poboru przesyłać

wprost głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie i powołać się przytem na odnośne pisma komór granicznych.

Na życzenie strony można przesyłki, z których próbki przesłano stacyi doświadczalnej, odprawiać jeszcze przed nadejściem opinii tych zakładów, jeżeli strona da zabezpieczenie ogólnego wymiaru cłowego w wysokości 20 zł. za 100 kg i ewentualnej kary dochodowo-skarbowej.

Stacye doświadczalne mają wedle przyjętych w nauce zasad stwierdzić, czy się w danym przypadku ma do czynienia z winem ze zbioru roku 1904, odpowiadającem wymogom prowizorycznego układu.

§ 7.

Z przesyłek, którym towarzyszyć mają świadectwa rozbioru, winna próbki pobrać w miejscu wysyłki osoba urzędowa (komora, konsulat, zakład badania, miejscowa władza polityczna lub rządownie upoważniony notaryusz), zabezpieczyć ich tożsamość przez odpowiednie opieczetowanie i z podaniem dat tożsamości, przytoczonych w dodatku (świadectwo rozbioru) pod I przesłać je bezpośrednio jednemu z zakładów badania, upoważnionych do rozbioru.

Wymienione wyżej osoby urzędowe opieczetować mają także wszystkie otwory w beczkach, nie wyłączając ewentualnych dziur wierconych, o ile średnica tych ostatnich przekracza 7 mm. Beczki, u których stwierdzono tego rodzaju otwory niezapieczetowane, nie mogą być odprawione według uprzywilejowanej stopy cłowej.

Komory winny się również przekonywać, czy założone zagranicą pieczęcie odpowiadają zawartym w świadectwie rozbioru datom co do zamknięcia.

Jeżeli w przesyłkach wina znajdują się poszczególne beczki, u których pieczęcie są uszkodzone lub u których na odcisku pieczęci nie można odczytać firmy organu pieczętującego, natenczas przyjąć należy świadectwo rozbioru za podstawę uprzywilejowanego odprawienia całej przesyłki tylko w takim razie, jeżeli urząd odprawiający nabierze przekonania, że uszkodzenie pieczęci lub nieczytelność odcisku pieczęci pochodzi z przypadku podczas przewozu.

Przy cłowem odprawianiu takich przesyłek wina, których poszczególne beczki nadeszły z uszkodzonymi lub nieczytelnymi pieczęciami a co do których urząd cłowy nie nabrał przekonania, że uszkodzenie pieczęci u beczek względnie nieczytelność odcisków pieczęci tylko z przypadku podczas przewozu pochodzi, należy po stwierdzeniu zgodno-

ści przesyłki ze świadectwami rozbioru, uznaniami za należyte, odprawić beczki z nieuszkodzonymi pieczęciami bezzwłocznie według uprzywilejowanej stopy cłowej; natomiast z beczek z uszkodzonymi pieczęciami pobrać należy, w myśl podanej wyżej wskazówki, próbki celem zbadania ich przez powołane do tego zakłady doświadczalne we Wiedniu względnie w Budapeszcie i przesłać je tym zakładom natychmiast w sposób przepisany. Jeżeli wynik tego badania jest dla strony korzystny, natenczas postąpić należy z tymi beczkami tak, jak gdyby nadeszły z nieuszkodzonymi pieczęciami, w przypadku przeciwnym są beczki te od uprzywilejowanego postępowania cłowego wykluczone.

§ 8.

Urząd cłowy może odprawiać wino na podstawie doręczanych mu lub żądanych przezeń świadectw rozbioru po dzień 31. grudnia 1904 według stopy 6 zł. 50 ct. w zlocie. Wino to pozostać ma jednak aż do chwili rzeczywistego zaprawienia pod urzędowym nadzorem.

§ 9.

Po należyć przeprowadzonym oceniu nie musi być wino złożone w magazynie urzędu cłowego; znane i zaufania godne strony mogą składać oclone wino w zatwierdzonych urzędownie domach składowych lub magazynach prywatnych wewnątrz obszaru cłowego pod urzędowym zamknięciem, w którym to celu przekazać należy wino pod urzędowym nadzorem do tych składów i uwiadomić właściwy powiatowy zarząd nadzoru straży skarbowej celem uskutecznienia urzędowego zamknięcia wspólnego.

Miejsce złożenia wolno zmieniać tylko za zezwoleniem głównej komory we Wiedniu względnie w Budapeszcie.

Prócz win do zaprawiania można w tych samych magazynach składać także i inne wina beczkowe pod tym warunkiem, że pierwsze z nich złożone będą w oddzielnej przestrzeni i trzymane pod urzędowymi pieczęciami.

§ 10.

Na osobne żądanie wolno głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie w tych przypadkach, w których zachowanie powyższych przepisów natrafia na znaczne trudności, przyznawać od przypadku do przypadku ulgi pod względem kontroli a zwłaszcza pod względem złożenia, a to za odpowiednim zabezpieczeniem skarbowym.

§ 11.

Każda manipulacja z winem, złożeniem w urzędowym zamknięciu, dozwoloną jest tylko pod urzędowym nadzorem.

Za dopuszczalne manipulacje uważa się tylko te czynności, których wymaga konserwacja wina (wyłączając zaprawianie alkoholem), jakoteż dopełnianie i przelewanie beczek, o ile się manipulacje te przedsięwzięje wyłącznie z winami, które w celu zaprawienia z cłowym przywilejem pobrano a jeszcze nie zaprawiono.

Pod względem uwzględniania zaniku (Kalo) z urzędu obowiązują ogólne przepisy.

§ 12.

O każdym odstąpieniu pobranego z cłowym przywilejem wina do zaprawiania na rzecz innej osoby drogą sprzedaży etc. uwiadomić należy urząd cłowy, który wino to ma w ewidencji a zmianę właściciela zapisać w koncie win. Do każdego takiego zapisku dołączyć należy pisemną deklarację nowonabywcy, tej treści, że się poddaje wszystkim warunkom i przepisom nadzoru, przepisany dla uprzywilejowanego poboru win do zaprawiania.

§ 13.

Zaprawienia winem, pobranem z cłowym przywilejem dokonać należy najpóźniej do 31. grudnia 1906.

O zamierzonym zaprawianiu, jakoteż o każdej manipulacji z winem, pobranem z przywilejem cłowym, uwiadomić należy co najmniej na 24 godzin przedtem ten organ skarbowy (urząd cłowy, straż skarbową) w którego ręku spoczywa nadzór, a to celem zdjęcia zamknięć urzędowych i nadzorowania zamierzonych czynności. W zgłoszeniu tem należy także wymienić ilość hitrów wina, które ma być do zaprawienia użyte.

Na żądanie i koszt własny może strona zaprawiać także poza obrębem wspomnianych w § 9 przestrzeni składowych, w którym to przypadku musi być wino przewiezione na miejsce zaprawienia pod urzędowym nadzorem.

§ 14.

Zaprawienie wtedy ma miejsce, jeżeli przeznaczone do zaprawienia wino swojskie (to znaczy będące przedmiotem wolnego obrotu) zmiesza się z winem do zaprawiania w ilości nie przekraczającej 60 procentów zamierzonego roztworu.

Najmniejszą ilość wina zagranicznego, które ma być naraz użyte do zaprawiania, oznacza się na 1 hektolitr.

O każdym zaprawieniu uwiadamiać należy bezzwłocznie główną komorę we Wiedniu względnie w Budapeszcie, podając dokładnie użytą do zaprawienia ilość w litrach; urzędy te winny dokonane zaprawienie uwidocznic w koncie win.

Po dokonaniem zaprawienia może zaprawione wino przejść już bez przeszkód do wolnego obrotu.

§ 15.

Jeżeli się wina, pobranego do zaprawienia, w ciągu przepisanego okresu (to jest do dnia 31. grudnia 1906) do tego celu nie użyje, wymierzyć należy od niego tak jak od ewentualnych nieusprawiedliwionych ubytków cło dodatkowe (różnicę brakującą do stopy autonomicznej). Przy obliczeniu cła dodatkowego wziąć należy za podstawę wagę celną w stosunku 100 litrów = 117 kg brutto.

§ 16.

W przypadku ponownego wywozu wina do zaprawiania, pobranego z przywilejem cłowym, mają pod względem restytucji cła zastosowanie obowiązujące w tym względzie przepisy, według których od towarów, pozostających pod nadzorem cłowym, można zwracać cło dowozowe przy ponownym wywozie.

Wagę celną wina, które się nie znajduje już w oryginalnych beczkach, bada się analogicznie według postanowień §u 15.

§ 17.

Zwyczajne koszty ewentualnego badania próbek wraz z ich przesyłką oraz koszty urzędowego nadzoru i kontroli zaprawiania ponosi strona.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. października 1904.

Böhm wlr.

Giovanelli wlr.

Call wlr.

Świadectwo rozbioru

białego wina do zaprawiania ze zbioru roku 1904, przeznaczonego do importu do Austro-Węgier według niższej stopy cłowej 6 zł. 50 ct. w złocie, na podstawie próbki, pobranej przez . . . . .
 . . . . . w dniu (data) . . . . . i przesłanej do (nazwa zakładu doświadczalnego).

I. Daty służące do kontroli tożsamości *).

1. Nadawca .....
2. Miejsce nadania .....
3. Nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy (rubryka ta może także pozostać niewypełniona) .....
4. Kraj macierzysty, ewentualnie gatunek wina .....
5. Napis pieczęci na flasce z próbką i potwierdzenie, że jest w stanie nienaruszonym .....
6. Ciężar brutto przesyłki ..... kg, zawartość netto ..... litrów.
7. Ilość beczek .....
8. Znaki i pieczęci na beczkach .....

II. Wyniki badania.

Skład wina:

- a) Rzeczywista zawartość alkoholu ..... obj. %;
  - b) Cukier (jako glikoza) gr ....., w litrze odpowiadający ..... objętość % alkoholu **);
  - c) Wolny od cukru wyciąg suchy gr ..... w litrze;
  - d) Obliczona łączna zawartość alkoholu (suma b + a) ..... obj. %;
- Wino to nie zawiera więcej jak 2 gr siarczku potasowego na litr.

III. Wnioski.

Badane wino odpowiada warunkom. przepisany w traktacie dla uprzywilejowanego cłowo dowozu wina do Austro-Węgier, gdyż

- a) dwie trzecie pierwotnej zawartości cukru uległy fermentacji
- b) jest zupełnie sfermentowane i zawiera więcej niż 11.5 a nie więcej jak 15 obj. % alkoholu, tudzież 21 gr, względnie więcej zredukowanego wyciągu suchego na litr.

Wino to nie zawiera żadnych obcych domieszek, wpływających na woń lub smak jego. Taksamo nie można w niem w drodze chemicznej wykazać domieszki alkoholu, cukru, zagotowanego moszczu, gliceryny itp.

Nie można było dalej odkryć żadnych śladów domieszki kwasu salicylowego lub sakcharyny.

Wino w mowie będące wyrobiono drogą fermentacji ze świeżych winogron a zawiera ono tylko takie składniki, które się napotyka we winach naturalnych i które są im właściwe. Ilości poszczególnych składników i wzajemny ich stosunek we winie są takie, jakie się z reguły spotyka u naturalnych win ze zbioru roku 1904 w oznaczonym kraju ich pochodzenia.

Ogólny wynik badania nie daje żadnej podstawy do powątpiewania o naturalnej prawdziwości tego wina, odpowiadającego wszystkim warunkom wina do zaprawiania.

Data:

Pieczęć.

Podpis:

*) Szczegóły pod I wymienione, z wyjątkiem owego pod l. 5, odpisać należy z etykiety flaszki z próbką lub z towarzyszącego jej pisma.

**) Niesfermentowany cukier (gr w litrze) przeliczujemy się na objętościowe % alkoholu dzieląc ilość cukru przez 16.